

Denia Canonului Mare al Sfântului Andrei Criteanul

(după „Canonul cel Mare”, Editura IBMO, București, 2018)

Sfânta Utrenie

Joi (Miercuri) seara, săptămâna a cincea din Post, 18 aprilie 2024

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul Adevărului, Care pretutindena ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

(Apoi, închinându-se de 3 ori)

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie Împărăția Ta, făcă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Doamne, miluiește *(de 12 ori)*.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(Apoi, închinându-se de 3 ori)

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeu nostru!

Psalmul 19

Auză-te Domnul în ziua necazului, să te apere numele Dumnezeului lui Iacob. Trimită ție ajutor din locașul Său cel sfânt, și din Sion să te sprijinească pe tine. Pomenească toată jertfa ta și arderea de tot a ta bineplăcută să-l fie. Dea ție Domnul după inima ta și tot sfatul tău să-l plinească. Bucura-ne-vom de

mântuirea ta și întru numele Dumnezeului nostru ne vom mări. Plinească Domnul toate cererile tale. Acum am cunoscut că a mântuit Domnul pe Unsul Său, cu puterea drepte Sale. Auzi-L-va pe Dânsul din cerul cel sfânt al Lui. Unii se laudă cu căruțele lor, alții cu caii lor, iar noi ne lăudăm cu numele Domnului Dumnezeului nostru. Aceștia s-au împiedicat și au căzut, iar noi ne-am ridicat și ne-am îndreptat. Doamne, mântuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi Te vom chema.

Psalmul 20

Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul și întru mântuirea Ta se va bucura foarte. După dorirea inimii lui i-ai dat lui și de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pe el. Că l-ai întâmpinat pe el cu binecuvântările bunătății, pus-ai pe capul lui cunună de piatră scumpă. Viață a cerut de la Tine și i-ai dat lui lungime de zile, în veacul veacului. Mare este slava lui întru mântuirea Ta, slavă și mare cuviință vei pune peste el. Că îi vei da lui binecuvântare în veacul veacului, îl vei veseli întru bucurie cu fața Ta. Că împăratul nădăjduiește în Domnul și întru mila Celui Preaînalt nu se va clinti. Află-se mâna Ta peste toți vrăjmașii Tăi, dreapta Ta să afle pe toți cei ce Te urăsc pe Tine. Pune-i-vei pe ei ca un cuptor de foc în vremea arătării Tale; Domnul întru mânia Sa îi va tulbura pe ei, și-i va mânca pe ei focul. Rodul lor de pe pământ îl vei pierde, și sămânța lor dintre fiii oamenilor. Că au gândit rele împotriva Ta, au cugetat sfaturi, care nu vor putea să stea. Că îi vei pune pe ei pe fugă și cu arcul Tău vei ținti capul lor. Înalță-Te, Doamne, întru tăria Ta; cânta-vom și vom lăuda puterile Tale.

Strana: Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pre noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru Sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi citește troparele acestea:*

Al Sfintei Cruci, glasul 1

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește, și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. *Condacul Sfintei Cruci, glasul al 4-lea*

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i, Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe binecredincioșii creștini, dăruindu-le lor biruință asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 4-lea

Ocrotitoare neînfricată și neînfruntată, nu trece cu vederea, ceea ce ești bună, rugăciunile noastre, întru tot lăudată Născătoare de Dumnezeu. Întărește viața cea de obște a dreptslăvitorilor creștini. Mântuiește pe cei ce i-ai rânduit să conducă, și le dă lor biruință din cer, pentru că ai născut pe Dumnezeu, ceea ce ești una binecuvântată.

Ectenia întreită *(dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la "Slavă întru cei de sus...")*

Preotul: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N), pentru sănătatea și mântuirea lui.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român... *(aici se pomenește și Cărmuirea țării, după îndrumările Sfântului Sinod)*, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți cucernicii și dreptslăvitorii creștini, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Ecfonis

Preotul: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Întru numele Domnului, părinte binecuvintează!

Preotul: Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoarei și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi*

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoie. *(de trei ori)*

Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. *(de două ori)*

(Preotul, citește în fața Sfintei Mese primele șase rugăciuni ale Utreniei; iar Strana continuă citirea următorilor psalmi.)

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit cei ce mă necăjesc! Mulți se scoală asupra mea; mulți zic sufletului meu: „Nu este mântuire lui, întru Dumnezeul lui!”. Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, slava mea și Cel ce înalți capul meu. Cu glasul meu către Domnul am strigat și m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui. Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini. Nu mă voi teme de mii de popoare, care împrejur mă împresoară. Scoală, Doamne, mântuiește-mă, Dumnezeul meu, că Tu ai bătut pe toți cei ce mă vrăjmașesc în deșert; dinții păcătoșilor ai zdrobit. A Domnului este mântuirea și, peste poporul Tău, binecuvântarea Ta.

Și iarăși:

Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini.

[după cum a indicat părintele, mai citim doar psalmii cu „ ” când este puțin timp pentru Utrenie]*

Psalmul 37

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuțimea Ta să mă cerți. Că săgețile Tale s-au înfipt în mine și ai întărit peste mine mâna Ta. Nu este vindecare în trupul meu de la fața mâniei Tale; nu este pace în oasele mele din pricina păcatelor mele. Că fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea apăsă-au peste mine. Umplutu-s-au de miros greu și au putrezit rănile mele, din pricina nebuniei mele. Chinuitu-m-am și m-am gârbovit până în sfârșit, toată ziua mâhnindu-mă umblam. Că șalele mele s-au umplut de ocări și nu este vindecare în trupul meu. Necăjitu-m-am și m-am smerit foarte; răcnit-am din suspinarea inimii mele. Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea și suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns. Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea și lumina ochilor mei, și aceasta nu este cu mine. Prietenii mei și vecinii mei în preajma mea s-au apropiat și au șezut; și cei de aproape ai mei departe au stat. Și se sileau cei ce căutau sufletul meu, și cei ce căutau cele rele mie grăiau deșertăciuni, și vicleșuguri toată ziua cugetau. Iar eu ca un surd nu auzeam și ca un mut ce nu-și deschide gura sa. Și m-am făcut ca un om ce nu aude și nu are în gura lui muștrări. Că spre Tine, Doamne, am nădăjduit; Tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu, că am zis, ca nu cumva să se bucure de mine vrăjmașii mei; și când s-au clătinat picioarele mele, împotriva mea s-au semețit. Că eu spre bătaie gata sunt și durerea mea înaintea mea este pururea. Că fărădelegea mea eu o voi vesti și mă voi îngriji pentru păcatul meu. Iar vrăjmașii mei trăiesc și s-au întărit mai mult decât mine, și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept. Cei ce îmi răsplătesc rele pentru bune mă defăimau, că urmam bunătatea. Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși:

Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu, pe Tine Te caut dis-de-diminează. Însetat-a de Tine sufletul meu, suspinat-a după Tine trupul meu, în pământ pustiu și neumblat și fără de apă. Așa în locul cel sfânt m-am arătat Ție, ca să văd puterea Ta și slava Ta. Că mai bună este mila Ta

decât viața; buzele mele Te vor lăuda. Așa Te voi binecuvânta în viața mea și în numele Tău voi ridica mâinile mele. Ca de seu și de grăsime să se sature sufletul meu și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea. De mi-am adus aminte de Tine în așternutul meu, în dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu, și, întru acoperământul aripilor Tale, mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta. Iar ei în deșert au căutat sufletul meu, intra-vor în cele mai de jos ale pământului; da-se-vor în mâinile sabiei; părți vulpilor vor fi. Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu; lăuda-se-va tot cel ce se jură întru El, că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși:

În dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu, și întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule! *(fără închinăciuni)*

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(Preotul iese din sfântul altar și citește în taină ultimele șase rugăciuni ale Utreniei, înaintea ușilor împărătești; iar Strana continuă citirea următorilor psalmi.)

***Psalmul 87**

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua și noaptea am strigat înaintea Ta. Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga Mea, Doamne. Că s-a umplut de rele sufletul meu și viața mea de iad s-a apropiat. Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă; ajuns-am ca un om neajutorat, între cei morți slobod. Ca niște oameni răniți ce dorm în mormânt, de care nu Ți-ai mai adus aminte și care au fost lepădați de la mâna Ta. Pusu-m-au în groapa cea mai de jos, întru cele întunecate și în umbra morții. Asupra mea s-a întărit mânia Ta și toate valurile Tale le-ai adus peste mine. Depărtat-ai pe cunoscuții mei de la mine, ajuns-am urâciune lor. Închis am fost și n-am putut ieși. Ochii mei au slăbit de suferință. Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua întins-am către Tine mâinile mele. Oare, morților vei face minuni? Sau cei morți se vor scula și Te vor lăuda pe Tine? Oare, va spune cineva în mormânt mila Ta și adevărul Tău în locul pierzării? Oare, se vor cunoaște întru întuneric minunile Tale și dreptatea Ta în pământ uitat? Iar eu către Tine, Doamne, am strigat și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu și întorci fața Ta de la mine? Sărac sunt eu și în ostenele din tinerețile mele, înălțat am fost, dar m-am smerit și m-am mâhnit. Peste mine au trecut mâniile Tale și înfricoșările Tale m-au tulburat. Înconjuratu-m-au ca apa toată ziua și m-au cuprins deodată. Depărtat-ai de la mine pe prieten și pe vecin, iar pe cunoscuții mei din pricina ticăloșiei mele.

Și iarăși:

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua și noaptea am strigat înaintea Ta. Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga Mea.

Psalmul 102

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita toate răsplătirile Lui. Pe Cel ce curățește toate fărădelegile tale; pe Cel ce vindecă toate bolile tale; pe Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta; pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări; pe Cel ce umple de bunătați dorirea ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale. Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate. Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel, voile sale. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung-răbdător și mult-milostiv. Nu până în sfârșit Se va iuți; nici în veac Se va mânia. Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă, ci, cât este de departe cerul de pământ, atât este de mare mila Lui spre cei ce se tem de El. Pe cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre. În ce chip miluiește tatăl pe fii, așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul. Că El a cunoscut zidirea noastră; adusu-și-a aminte că țărână suntem. Omul, ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului; așa va înflori. Că duh a trecut printr-însul și nu va mai fi și nu se va mai cunoaște nici locul său. Iar mila Domnului din veac în veac spre cei ce se tem de Dânsul, și dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc legământul Lui și își aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit scaunul Său și împărăția Lui peste toți stăpânește. Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei puternici la vârtute, care faceți cuvântul Lui și auziți glasul cuvintelor Lui. Binecuvântați pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceți voia Lui. Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui; în tot locul stăpânirii Lui binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși:

În tot locul stăpânirii Lui binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

***Psalmul 142**

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru adevărul Tău; auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric, ca morții cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntru meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu însetat de Tine ca un pământ fără de apă. Degrabă auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în groapă. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății.

Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta, scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Și iarăși:

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor.

Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeuule! *(cu trei închinăciuni)*

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeuule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ectenia mare

(După fiecare cerere a ecteniei cântăreții se închină cu bună-cuviință și evlavie cântând, cu credincioșii din biserică, răspunsurile rânduite.)

Preotul: Cu pace *(în pace)*, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-înșea, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru **(N)**, pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru binecredinciosul popor român... *(aici se pomenește și Cărmuirea țării, după îndrumările Sfântului Sinod)*, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfânt locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-înșele, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

(Aici pot fi adăugate și alte ectenii pentru felurite cereri.)

Preotul: Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul rostește ecfonisul Ecteniei: Că Ție se cuvin toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi cântă pe glasul al 8-lea

Stih 1: De noapte mâneacă duhul meu către Tine, Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile Tale pe pământ.

Aliluia, Aliluia, Aliluia!

Stih 2: Dreptate vă învățați, toți cei ce locuiți pe pământ.

Aliluia, Aliluia, Aliluia!

Stih 3: Pizmuire va cuprinde pe poporul cel neînvățat, și acum focul pe cei potrivnici va mânca.

Aliluia, Aliluia, Aliluia!

Stih 4: Adaugă lor rele, Doamne, adaugă rele celor slăviți ai pământului.

Aliluia, Aliluia, Aliluia!

Cântări treimice, glasul al 4-lea

Noi cei muritori, îndrăznind să aducem cântarea slugilor Tale celor ce sunt duhuri, zicem: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeul nostru. Pentru rugăciunile Apostolilor Tăi și ale Ierarhului Nicolae, miluiește-ne pe noi. Cu puterea Crucii Tale, păzește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Precum cetele îngerilor acum în cer, așa și stările oamenilor pe pământ, cu frică Ție aducem cântare de biruință, Bunule: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinților Tăi, miluiește-ne pe noi.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Pe Părintele Tău cel fără de început, și pe Tine, Hristoase Dumnezeule, și pe Duhul cel preasfânt, ca heruvimii a slăvi îndrăznind, zicem : Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

*(Apoi se citește **Catisma a 8-a** (Psalmi 55-63), fără Ectenii între stări.)*

Strana: Doamne, miluiește (*de trei ori*). **Slavă... , Și acum...**

Apoi cântă

Sedelele Octoihului, de la sfârșitul Triodului, *glasul al 4-lea*

Luminători ai arătat la marginile lumii pe ucenicii Tăi, Hristoase, care strălucesc cu propovăduirea Ta, luminând sufletele noastre, și ai întunecat printr-înșii rătăcirea idolească, luminând lumii cu învățăturile dreptei credințe. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre.

Stih: În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Precum a povățuit Moise pe Israel din robie prin Marea Roșie, cu dreapta Ta, Stăpâne, cufundând pe Faraon, așa și înțelepții Tăi ucenici, cu minunile au despărțit marea necredinței cea amară, și au povățuit poporul spre Tine, Cuvinte cel fără de început, Unule, lubitorule de oameni.

Slavă... , și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea

Pe Cuvântul Tatălui, Hristos Dumnezeu nostru, din tine întrupat L-am cunoscut, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, ceea ce ești una curată, una binecuvântată. Pentru aceasta neîncetat laudându-te, pe tine te mărim!

*(Apoi se citește **Viața Sf. Cuv. Maria Egipteanca, prima parte**)*

Strana: citește îndată, rar și cu umilință

Psalmul 50

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Spală-mă întru totul de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că, iată, întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că, iată, adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei, și mai mult decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău Cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale, și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda Ta. Că, de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine,

Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Apoi se zice Canonul, rar cu glas umilit și cu inimă înfrântă, făcând la fiecare Tropar câte trei închinăciuni

CANONUL CEL MARE

Alcătuire a Sfântului Andrei Criteanul Ierusalimiteanul

Glasul al 6-lea

Cântarea 1-a

Irmosul: Ajutor și acoperitor s-a făcut mie spre mântuire. Acesta este Dumnezeuul meu și-L voi slăvi pe El; Dumnezeuul părintelui meu și-L voi înălța pe El, căci cu slavă S-a preaslăvit. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

De unde voi începe a plânge faptele vieții mele celei ticăloase? Ce începere voi pune Hristoase, acestei tânguiri de acum? Ci, ca un milostiv, dă-mi iertare greșelilor.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Vino, ticăloase suflete, împreună cu trupul tău, de te mărturisește la Ziditorul tuturor. Și îndepărtează-te de acum de nebunia cea mai dinainte și adu lui Dumnezeu lacrimi de pocăință.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Râvnind neascultării lui Adam celui întâi-zidit, m-am cunoscut pe mine dezbrăcat de Dumnezeu, de împărăție și de fericirea cea veșnică, pentru păcatele mele.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Vai, ticăloase suflete! Pentru ce te-ai asemănat Evei celei dintâi? Că ai privit rău și te-ai rănit amar și te-ai atins de pom și ai gustat cu îndrăzneală mâncarea cea nechibzuită.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

În locul Evei celei trupești, s-a făcut mie Evă înțelegătoare gândul cel cu poftă trupească, arătându-mi cele plăcute și gustând pururi din băutura cea amară.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

După dreptate a fost lepădat Adam din Eden, nepăzind singura Ta poruncă, Mântuitorule. Dar eu, care am nesocotit totdeauna cuvintele Tale cele dătătoare de viață, ce voi pătimi?

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Covârșind eu de bunăvoie uciderea lui Cain, m-am făcut cu știință ucigaș al sufletului, trăind numai după trup și războindu-mă împotriva lui, cu faptele mele cele rele.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Nu m-am asemănat, lisuse, dreptății lui Abel. Daruri bine primite nu Ți-am adus niciodată, nici fapte dumnezeiești, nici jertfă curată, nici viață fără prihană.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Precum Cain, așa și noi, ticăloase suflete, am adus fapte murdare Făcătorului tuturor și jertfă vrednică de muștrare și viață netrebnică; pentru acestea ne-am și osândit împreună.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Ziditorule, făcându-mă lut viu, ai pus în mine trup și oase și suflare de viață; dar, o, Făcătorul meu, Mântuitorul meu și Judecătorul meu, primește-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Mărturisesc Ție, Mântuitorule, păcatele pe care le-am făcut, și rănilor sufletului și ale trupului meu, pe care tâlhărește le-au pus înăuntrul meu gândurile cele ucigătoare.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

De am și greșit, Mântuitorule, dar știi că ești iubitor de oameni; bați cu milă și Te milostivești fierbinte; pe cel ce plânge îl vezi, și alergi ca un părinte, chemând pe cel rătăcit.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Pe mine, cel lepădat înaintea ușilor Tale, Mântuitorule, măcar la bătrânețe nu mă lăsa în iad, deșert, ci mai înainte de sfârșit, ca un iubitor de oameni, dă-mi iertare greșelilor.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Eu sunt cel căzut între tâlhari, în gândurile mele; cu totul sunt rănit acum de ele și plin de bube; dar Tu Însuși venind de față, Hristoase Mântuitorule, vindecă-mă.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Preotul, văzându-mă mai înainte, a trecut de mine, iar levitul, văzându-mă gol în nenorocire, nu m-a luat în seamă; dar Tu, lisuse, Cel ce ai răsărit din Maria, venind de față, miluiește-mă.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Mielule al lui Dumnezeu, Cel ce ai ridicat păcatele tuturor, ridică de la mine lanțul cel greu al păcatului și, ca un milostiv, dă-mi lacrimi de umilință.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Este vremea pocăinței! Mă apropii de Tine, Făcătorul meu; ridică de la mine lanțul cel greu al păcatului și, ca un milostiv, dă-mi iertare de greșeli.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Să nu te scârbești de mine, Mântuitorule, să nu mă lepezi de la Fața Ta; ridică de la mine lanțul cel greu al păcatului, și ca un milostiv, dă-mi iertare de greșeli.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Greșelile mele cele de voie și cele fără de voie, Mântuitorule, cele vădite și cele ascunse, cele știute și cele neștiute, pe toate iertându-le, ca un Dumnezeu, curățește-mă și mă mântuiește.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Din tinerețe am lepădat poruncile Tale, Mântuitorule, și mi-am petrecut toată viața în pofte, neîngrijindu-mă și lenevindu-mă; pentru aceasta strig Ție, Mântuitorule: Măcar la sfârșit, mântuiește-mă.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Bogăția sufletului cheltuind-o în desfrânări, pustiu sunt de virtuțile dreptei credințe și, flămânzind, strig: Părinte al îndurărilor, înainte de sfârșit, miluiește-mă.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Înainte Ta cad, Iisuse; greșit-am Ție, milostivește-Te spre mine; ridică de la mine lanțul cel greu al păcatului și, ca un Dumnezeu îndurător, primește-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Să nu intri cu mine la judecată, văzând faptele mele, cercetând cuvintele și îndreptând pornirile; ci, cu îndurărilor Tale, trecând cu vederea răutățile mele, mântuiește-mă, Atotputernice.

Stih: Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Dăruiește-mi har luminător din osârdia ta cea dumnezeiască, de sus, ca să scap de întunericul patimilor și să laud din inimă faptele cele frumoase ale vieții tale, Marie.

Stih: Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Plecându-te dumnezeieștilor legi ale lui Hristos, la El ai venit, lăsând pornirile desfătărilor cele neoprite, iar toată virtutea, ca pe una singură, cu multă cucernicie săvârșind-o.

Stih: Cuvioase părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Prin rugăciunile tale, scapă-ne de patimile cele de cinste și te rugăm să ne arăți părtași acum împărăției lui Hristos, pe noi, cei ce te lăudăm pe tine, Andrei strălucite, cu credință și cu dragoste.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Treime mai presus de ființă, Căreia ne închinăm într-o Unime, ridică de la mine lanțul cel greu al păcatului și, ca o milostivă, dă-mi lacrimi de umilință.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Născătoare de Dumnezeu, nădejdea și ocrotirea celor ce te laudă, ridică de la mine lanțul cel greu al păcatului și, ca o Stăpână, Curată, primește-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc.

Din nou Irmosul: Ajutor și acoperitor s-a făcut mie spre mântuire. Acesta este Dumnezeul meu și-L voi slăvi pe El; Dumnezeul părintelui meu și-L voi înălța pe El, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Cântarea a 2-a

Irmosul: Ia aminte, cerule, și voi grăi; și voi lăuda pe Hristos, Care a venit din Fecioară cu trup. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Ia aminte cerule și voi grăi; pământule, ascultă glasul celui ce se pocăiește față de Dumnezeu și-L laudă pe El.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Ia aminte, Dumnezeule, Mântuitorul meu, cu ochiul Tău cel blând și primește mărturisirea mea cea plină de căldură.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Mai mult decât toți oamenii, eu însumi am greșit Ție; dar milostivește-Te, Mântuitorule, ca un Dumnezeu, spre făptura Ta.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Viforul răutăților m-a cuprins, Milostive Doamne; dar, ca lui Petru, întinde-mi și mie mâna Ta.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Lacrimile desfrânatei și eu le vărs înaintea Ta, Milostive; milostivește-Te spre mine, Mântuitorule, cu îndurarea Ta.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Întunecatu-mi-am frumusețea sufletului cu plăcerile poftelor și toată mintea țărână mi-am făcut-o.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Ruptu-mi-am acum veșmântul cel dintâi, pe care mi l-ai țesut dintru început, Ziditorule, și, pentru aceasta, zac acum gol.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Îmbrăcatu-m-am acum în haină ruptă, pe care mi-a țesut-o șarpele cu sfătuirea, și mă rușinez.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Căutat-am la frumusețea pomului și mi s-a amăgit mintea; de aceea zac gol și mă rușinez.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Lucrat-au pe spatele meu toți mai-marii răutăților, întinzând asupra mea fărădelegea lor.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Pierdutu-mi-am frumusețea cea întâi-zidită și bună-cuviința mea; și acum zac gol și mă rușinez.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Cusutu-mi-a haine de piele păcatul, golindu-mă de haina cea dintâi, țesută de Dumnezeu.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Îmbrăcat sunt cu îmbrăcămintă de rușine, ca și cu niște frunze de smochin, spre vădirea patimilor celor de bunăvoia mea.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Îmbrăcatu-m-am urât cu haină împetrișată și sângerată rușinos, prin curgerea vieții celei cu patimi și iubitoare de desfătări.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Pătat-am haina trupului meu și am întinat cu totul podoaba cea după chipul și după asemănarea Ta, Mântuitorule.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Căzut-am sub povara patimilor și în stricăciunea cea materialnică, iar, pentru aceasta, acum vrăjmașul mă necăjește.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Viață iubitoare de cele materiale și iubitoare de averi alegând eu în loc de sărăcie, Mântuitorule, m-am împresurat acum cu grele legături.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Împodobitu-mi-am chipul trupului cu îmbrăcămintă de multe feluri a gândurilor rușinoase și sunt osândit.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Îngrijitu-m-am cu stăruință numai de podoaba mea cea din afară, neluând în seamă cortul dinlăuntru, cel după chipul lui Dumnezeu.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Făcându-mi chip urâțenia patimilor mele, prin poftă iubitoare de plăceri, mi-am stricat frumusețea minții.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Îngropat-am, Mântuitorule, cu patimile, frumusețea chipului celui dintâi; dar, ca pe drahmă, oarecând, căutându-mă, așa mă află.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Păcătuit-am ca și desfrânata și strig Ție: Eu însumi am greșit! Primește, Mântuitorule, ca mir și lacrimile mele.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Alunecat-am în desfrânare ca David și m-am umplut de noroi; dar Tu, Mântuitorule, spală-mă și pe mine cu lacrimile mele.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Ca vameșul strig Ție: Miluiește-mă, Mântuitorule, miluiește-mă! că nimeni dintre cei din Adam n-a greșit Ție ca mine.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Nici lacrimi, nici pocăință nu am, nici umilință; ci, Tu însuși dăruiește-mi-le pe acestea, Mântuitorule, ca un Dumnezeu.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Ușa Ta să nu mi-o închizi atunci, Doamne, Doamne, ci să o deschizi mie, celui ce mă pocăiesc înaintea Ta.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Iubitorule de oameni, Cel ce voiești ca toți să se mântuiască, Tu iarăși mă cheamă, ca un bun, și mă primește pe mine, cel ce mă pocăiesc.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Ascultă suspinele sufletului meu și primește picăturile ochilor mei Doamne, și mă mântuiește.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Curată Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce numai tu ești prealăudată, roagă-te stăruitor ca să ne mântuim.

Alt Canon

Irmosul: Vedeți, vedeți, că Eu sunt Dumnezeu, Care am plouat mană și am izvorât apă din piatră de demult în pustie, poporului Meu, numai cu dreapta și cu tăria Mea. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Vedeți, vedeți! că Eu sunt Dumnezeu! Ascultă, suflete al meu, pe Domnul, Cel ce strigă, și depărtează-te de la păcatul cel dintâi; și teme-te, ca de un judecător și Dumnezeu.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Cui te-ai asemănat, suflete mult-păcătos? Vai! Lui Cain celui dintâi și lui Lameh aceluia, ucigându-ți cu pietre trupul prin fapte rele și omorându-ți mintea cu pornirile cele nebunești.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Pe toți cei mai înainte de Lege întrecându-i, o, suflete, lui Set nu te-ai asemănat, nici lui Enos ai urmat, nici lui Enoh prin mutarea la cer, nici lui Noe; ci te-ai arătat sărac de viața dreptilor.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Tu singur, suflete al meu, ai deschis zăvoarele mâniei Dumnezeului tău și, ca pe tot pământul, ți-ai înecat trupul și faptele și viața; și ai rămas afară de corabia cea mântuitoare.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Bărbat am ucis spre rană mie și tânăr spre vătămare! Lameh, plângând, a strigat. Iar tu nu te cutremuri, o, suflete al meu, întinându-ți trupul și mintea pătându-ți.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

O, Cum am râvnit lui Lameh, celui mai înainte ucigaș! Sufletul ca pe un bărbat, mintea ca pe un tânăr și trupul ca pe un frate mi-am omorât, ca și Cain ucigașul, cu pornirile cele poftitoare de plăceri.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Turn ți-ai închipuit să zidești, o, suflete, și întăritură să faci poftelor tale, de n-ar fi oprit Ziditorul voile tale și de n-ar fi surpat până la pământ meșteșugirile tale.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Plouat-a Domnul, oarecând, foc din cer, arzând fărădelegea cea înfierbântată a sodomiților; iar tu ți-ai aprins focul gheenei întru care va să arzi, o, suflete.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Rănit-m-am, vătămat-m-am! Iată, săgețile vrăjmașului mi-au străpuns sufletul și trupul. Iată, vătămrile și bubele și zdruncinăturile strigă, vădind rănilor patimilor mele celor de voie alese.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Cunoașteți și vedeți că Eu sunt Dumnezeu, Cel ce cunosc inimile, înfrânez cugetele și vădesc faptele, ard păcatele, fac judecată dreaptă celui orfan și celui smerit și celui sărac.

Stih: Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Întins-ai mâinile tale către îndurătorul Dumnezeu, Marie, afundată în adâncul răutăților, și ți-a întins mâna Sa de ajutor cu milostivire, ca și lui Petru, căutând cu adevărat întoarcerea ta.

Stih: Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Cu toată osârdia și cu dragoste ai alergat către Hristos, urând calea cea dintâi a păcatului, în pustiiile cele neumblate hrănindu-te și poruncile Lui cele dumnezeiești curat săvârșindu-le.

Stih: Cuvioase părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Să vedem, să vedem, o suflete, iubirea de oameni a Stăpânului Dumnezeu; pentru aceasta, mai înainte de sfârșit să cădem înaintea Lui cu lacrimi, strigând: Pentru rugăciunile lui Andrei, Mântuitorule, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Treime fără început și nezidită, Unime nedespărțită, primește-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc, și mă mântuiește pe mine, cel ce am greșit; a Ta zidire sunt, nu mă trece cu vederea, ci iartă-mă și mă izbăvește de osânda focului.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Preacurată Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, nădejdea celor ce aleargă la tine și limanul celor înviforați, pe Făcătorul cel milostiv și Fiul tău, fă-L îndurat și mie, prin rugăciunile tale.

Irmosul: Vedeți, vedeți, că Eu sunt Dumnezeu, Care am plouat mană și am izvorât apă din piatră de demult în pustie, poporului Meu, numai cu dreapta și cu tăria Mea.

Cântarea a 3-a

Irmosul: Pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, Hristoase, întărește Biserica Ta. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Foc plouând Domnul de demult, a ars pământul Sodomei.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

În munte scapă suflete, ca Lot oarecând și mergi de te izbăvește în Sigor.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Fugi de aprindere, o suflete! Fugi de arderea Sodomei! Fugi de pieirea cea din dumnezeiasca văpaie!

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Mărturisesc înaintea Ta, Mântuitorule: Păcătuit-am, păcătuit-am Ție fără măsură; dar lasă-mi, iartă-mi, ca un Milostiv.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Păcătuit-am Ție, eu singur păcătuit-am mai mult decât toți, Hristoase Mântuitorule, nu mă trece cu vederea.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Tu ești Păstorul cel bun; caută-mă pe mine, mielul, și rătăcit fiind eu, nu mă trece cu vederea.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Tu ești dulcele Iisus, Tu ești Ziditorul meu; întru Tine, Mântuitorule, mă voi îndrepta.

Stih: Preasfântă Treime, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

O, Treime-Unime, Dumnezeule, mântuiește-ne pe noi de înșelăciune și de ispite și de primejdii!

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Bucură-te, pântece primitor de Dumnezeu! Bucură-te, tronul Domnului!
Bucură-te, Maica vieții noastre!

Alt Canon

Irmosul: Întărește, Doamne, pe piatra poruncilor Tale, inima mea care se clatină; că Tu singur ești Sfânt și Domn. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Izvor de viață Te-am câștigat pe Tine, Surpătorul morții, și strig Ție din inima mea mai înainte de sfârșit: Greșit-am, milostivește-Te și mă mântuiește!

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Păcătoșilor din vremea lui Noe am urmat, Mântuitorule, moștenind osândirea acelora, întru cufundarea potopului.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Greșit-am, Doamne, greșit-am Ție! Milostivește-Te spre mine! Că nu este cineva între oameni, dintre cei ce au greșit, pe care să nu-l fi întrecut eu cu greșelile.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Lui Ham aceuia, batjocoritorul de tată, urmând, suflete, n-ai acoperit rușinea aproapelui, cu fața înapoi întorcându-te.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Binecuvântarea lui Sem nu ai moștenit-o, ticăloase suflete, și loc întins de sălășluire n-ai luat, ca lafet, în pământul iertării.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Din pământul Haran, adică din păcat, ieși, suflete al meu, și vino la pământul care izvorăște nestrăciune pururea vie, pe care Avraam l-a moștenit.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

De Avraam ai auzit, suflete al meu, care și-a părăsit oarecând pământul părinților și s-a făcut pribeag. Urmează și tu alegerii aceuia.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

La stejarul din Mamvri ospătând patriarhul pe Îngeri, a luat la bătrânețe rodul făgăduinței.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Înțelegând despre Isaac, ticăloase suflete al meu, că, în chip tainic, a fost adus cu totul jertfă nouă Domnului, urmează voinței lui.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Priveghează, suflete al meu! Auzit-ai de Ismael, că a fost izgonit ca un fiu din slujnică; vezi, ca nu cumva, păcătuind, să suferi ceva asemănător.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Agarei, egiptencei celei de demult, te-ai asemănat, suflete, făcându-te rob de bunăvoia ta și născând semeția, ca pe un nou Ismael.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Scara lui Iacob o știi, suflete al meu, care s-a arătat de la pământ spre cele cerești; pentru ce n-ai avut treaptă tare credința cea dreaptă?

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Preotului lui Dumnezeu și împăratului celui înstrăinat între oameni de viața lumii, urmează, adică asemănării lui Hristos.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Să nu te faci stâlp de sare, suflete, întorcându-te înapoi; să te înfricoșeze pilda Sodomei; sus, în Sigor, mântuiește-te!

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

De arderea păcatului fugi, suflete al meu, ca și Lot! Fugi de Sodoma și de Gomora; fugi de flacăra a toată pofta cea nebunească.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Strig Ție: Miluiește-mă, Doamne, miluiește-mă, când vei veni cu îngerii Tăi, să răsplătești tuturor după vrednicia faptelor.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Rugăciunea celor ce Te laudă, Stăpâne, nu o lepăda; ci milostivește-Te, iubitorule de oameni, și dă iertare celor ce se roagă Ție cu credință.

Stih: Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Cuprins sunt de tulburarea valurilor și de furtuna păcatelor. Dar, tu, maică, izbăvește-mă acum și mă scoate la limanul dumnezeieștii pocăințe!

Stih: Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Rugăciune cu osârdie aducând și acum, Cuvioasă, către prea milostiva Născătoare de Dumnezeu, cu mijlocirile tale deschide-mi dumnezeieștile intrări.

Stih: Cuvioase părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Prin rugăciunile tale, dăruiește-mi și mie iertare datoriiilor, o, Andrei, arhierule al Cretei, că tu ești învățător preales al pocăinței.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Unime neamestecată și nezidită, Fire fără de început, Care ești laudată în Treimea Ipostasurilor, mântuiește-ne pe noi, cei ce ne închinăm stăpânirii Tale cu credință.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Pe Fiul Cel fără de ani din Tatăl, sub ani L-ai născut, neștiind de bărbat, Născătoare de Dumnezeu. Minune străină! Că, alăptând, ai rămas fecioară.

Irmosul: Întărește, Doamne, pe piatra poruncilor Tale, inima mea care se clatină; că Tu singur ești Sfânt și Domn.

Ectenia Mică (*dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la Sedealna*)

Preotul: Iară și iară cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

Sedealna, alcătuire a lui Iosif, glasul al 8-lea, Podobie: Înviat-Tai din morți...

Luminători de Dumnezeu luminați, cei ce înșivă ați fost văzători ai Mântuitorului, luminați-ne pe noi cei ce suntem în întunericul vieții, ca să umblăm acum, ca în zi, cu bunăcuviință, întru lumina postului, alungând patimile cele de noapte, și să vedem și noi luminatele Pătimiri ale lui Hristos, bucurându-ne.

Slavă..., altă Sedealna, glasul al 8-lea, Podobie: Porunca cea cu taină...

Apostoli, cei doisprezece de Dumnezeu aleși, aduceți acum rugăciune lui Hristos, ca să trecem toți curgerea postului, săvârșind rugăciuni cu umilință și virtuți cu osârdie; ca, în acest chip, să ajungem să vedem Învierea cea slăvită a lui Hristos Dumnezeu, slavă și laudă aducând.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea

Născătoare de Dumnezeu, roagă-te împreună cu Apostolii, Fiului și Cuvântului lui Dumnezeu, Celui necuprins, Care S-a născut în chip de negrăit din tine mai presus de gând, să dăruiască lumii pace curată și să ne dea nouă iertare păcatelor mai înainte de sfârșit, și să învrednicească pe robii tăi împărăției cerești, pentru bunătatea Sa cea prea multă.

(Apoi se citește Viața Sf. Cuv. Maria Egipteanca, a doua parte)

Tricântarea Sfinților Apostoli, glasul al 8-lea (fără metanii)

Irmosul: Auzit-am, Doamne, glasul Tău și m-am temut, înțeleș-am lucrurile Tale și am slăvit puterea Ta, Stăpâne.

Stih: Sfinților Apostoli, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Apostolii lui Hristos cei luminați, care au viețuit cu înfrânare, ușurează nouă vremea postului, cu dumnezeieștile lor mijlociri.

Stih: Sfinților Apostoli, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Organul cel cu douăsprezece coarde, ceata cea dumnezeiască a ucenicilor, a cântat cântarea de mântuire, tulburând cântările cele viclene.

Stih: Sfinților Apostoli, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Cu ploile duhului ați adăpat toată lumea, alungând, preafericitorilor, seceta mulțimii zeilor.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Mântuiește-mă pe mine, cel care mă smeresc, care am viețuit cu mândrie, tu care ai născut pe Cel ce a înălțat firea cea smerită, Preacurată.

Altă Tricântare a Sfinților Apostoli, glasul al 8-lea

Irmosul: Auzit-am, Doamne, glasul Tău și m-am temut, înțeles-am lucrurile Tale și am slăvit puterea Ta, Stăpâne.

Stih: Sfinților Apostoli, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Preacinstită ceată a Apostolilor, îndeamnă-te a ruga pe Ziditorul tuturor ca să ne miluiască pe noi, care te laudăm pe tine.

Stih: Sfinților Apostoli, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Fiind ca niște lucrători ai lui Hristos, Apostoli, și lucrând cu dumnezeiescul Cuvânt toată lumea, l-ați adus totdeauna roade.

Stih: Sfinților Apostoli, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Vie v-ați făcut lui Hristos, Celui cu adevărat iubit; că ați izvorât în lume vinul Duhului, Apostoli.

Stih: Preasfântă Treime, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Sfântă Treime asemănătoare, Care ești mai presus stăpânitoare, cea preaputernică, Părinte, Cuvântule și Duhule Sfinte, Dumnezeule, lumină și viață, păzește turma Ta.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Bucură-te, tronul în chipul focului! Bucură-te, sfeșnic purtător de făclie! Bucură-te muntele sfințirii, chivotul vieții, cortul Sfintei Sfintelor!

Cântarea a 4-a

Irmosul: Auzit-a prorocul de venirea Ta, Doamne, și s-a temut, că aveai să Te naști din Fecioară și oamenilor să Te arăți, și a grăit: Auzit-am glasul Tău și m-am temut. Slavă puterii Tale, Doamne. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Lucrurile Tale nu le trece cu vederea, zidirea Ta nu o părăsi, Drepte Judecătorule; chiar dacă am păcătuit nu doar ca un om, ci mai mult decât toți oamenii, iubitorule de oameni, dar ai putere, ca un Domn al tuturor, a ierta păcatele.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Se apropie, suflete, sfârșitul, se apropie și nu te îngrijești, nu te pregătești; vremea se scurtează, deșteaptă-te; aproape, lângă uși este Judecătorul; ca un vis, ca o floare trece vremea vieții. Pentru ce în deșert ne tulburăm?

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Deșteaptă-te o suflete al meu! Ia seama la faptele tale pe care le-ai făcut, și adu-le la vedere; varsă picături de lacrimi; spune cu îndrăzneală lui Hristos faptele și cugetele tale și te îndreaptă.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

N-a fost în viață păcat, nici fărădelege, nici răutate, pe care să nu le fi săvârșit eu, Mântuitorule, cu mintea și cu cuvântul, cu voința și cu gândul, cu știința și cu fapta păcătuind, ca altul nimeni nici odinioară.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

De acesta am fost judecat, de acesta am fost osândit, eu, ticălosul, adică de cugetul meu, față de care nimic nu este în lume mai puternic; Judecătorule, Mântuitorule și Cunoscătorul meu, cruță-mă, izbăvește-mă și mă mântuiește pe mine, robul Tău.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Scara pe care a văzut-o de demult marele între patriarhi, suflete al meu, este arătarea sporirii prin lucrare și a înălțării prin cunoaștere; deci, de voiești să viețuiești întru lucrare, cunoștință și vedere duhovnicească, înnoiește-te.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Arșița zilei a răbdat-o patriarhul Iacob pentru lipsă și frigul nopții l-a suferit, făcând câștig în toate zilele, păstorind, trudindu-se și slujind, ca să-și ia amândouă femeile.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Prin cele două femei, înțelege fapta și cunoașterea cea din vedere duhovnicească; prin Lia, fapta, ca una ce a fost cu mulți copii; iar prin Rahila cunoașterea, ca una pentru care s-a făcut multă osteneală. Că fără de ostenele, nici fapta, nici vederea nu se vor săvârși, suflete.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Priveghează, o, suflete al meu, și te fă desăvârșit, ca Iacob cel mare între patriarhi; ca să dobândești fapta și cunoștința; ca să te faci minte văzătoare de Dumnezeu, să ajungi cu privirea în norul cel neapus și să te faci neguțător de lucruri mari.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Pe cei doisprezece patriarhi născându-i cel mare între patriarhi, ți-a făcut ție tainic, suflete al meu, scară spre suirea cea prin fapte, pe fiii săi, ca pe niște temeieri și trepte și suișuri preaînțelepțește așezându-i.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Lui Isav cel urât asemănându-te, suflete, ai dat amăgitorului tău vrednicia de întâi-născut, a frumuseții celei dintâi; de la binecuvântarea părintească ai căzut și îndoit te-ai amăgit, ticălosule, cu fapta și cu gândirea; pentru aceasta, acum pocăiește-te.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Edom s-a chemat Isav, pentru marea înverșunare a amestecării cu femeii. Căci, cu neînfrânarea pururi aprinzându-se și cu plăcerile întinându-se, Edom s-a numit, care înseamnă înfierbântarea sufletului celui iubitor de păcate.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

De lov cel de pe gunoi auzind, o, suflete al meu, că a fost socotit drept, n-ai râvnit răbdării aceluia, n-ai avut tăria gândului său, întru toate pe care le-ai cunoscut, în cele ce ai știut și în cele ce ai fost ispitit, ci te-ai arătat lipsit de răbdare.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Cel ce era mai înainte pe tron, acum se vede gol pe gunoi și plin de răni! Cel cu mulți fii și vestit, dintr-o dată a rămas lipsit de fii și de casă, dar socotea gunoiul palat și rănile mărgăritar.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Cel împodobit cu împărătească vrednicie, cu diademă și cu porfiră, omul cel cu multă avere și dreptul cel îndestulat de bogăție și de turme, degrabă sărăcind, de bogăție și de slavă și de împărăție a fost lipsit.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Dacă acela, care a fost drept și fără prihană mai mult decât toți, n-a scăpat de cursele și viclesugurile înșelătorului, dar tu, fiind iubitor de păcate, ticăloase suflete, ce vei face de se va întâmpla să vină asupra ta ceva din cele negândite?

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Trupul mi-am spurcat, duhul mi-am întinat, peste tot m-am rănit; dar, ca un doctor, Hristoase, amândouă prin pocăință mi le tămăduiește; spală-le, curățește-le, Mântuitorul meu, arată-le mai curate decât zăpada.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Trupul Tău și Sângele pentru toți Ți-ai pus, Cuvinte, răstignindu-Te; Trupul, ca să mă înnoiești, iar Sângele ca să mă speli. Duhul Ți-ai dat ca să mă aduci, Hristoase, Părintelui Tău.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Săvârșit-ai mântuirea în mijlocul pământului, Făcătorule, ca să ne mântuim; de bunăvoie pe lemnul Crucii Te-ai răstignit și Edenul, cel ce se încuiase, s-a deschis; cele de sus și cele de jos, făptura și toate neamurile mântuindu-se, se închină Ție.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Să-mi fie scaldătoare Sângele Tău, totodată și băutură a iertării apa ce a izvorât din coasta Ta, ca să mă curăț prin amândouă, ungându-mă și bând, ca pe o ungere și băutură, Cuvinte, cuvintele Tale cele de viață.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Gol sunt spre a intra în camera Mirelui, gol sunt și spre a merge la nuntă și la cină: candela mi s-a stins, fiind fără de untdelemn; camera mi s-a închis, dormind eu; cina s-a mâncat, iar eu, fiind legat de mâini și de picioare, am fost lepădat afară.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Biserica a câștigat pahar coasta Ta cea purtătoare de viață, din care a izvorât nouă îndoitul izvor, al iertării și al cunoștinței; spre închipuirea celor două Legi ale Tale, cea veche și cea nouă, Mântuitorul nostru.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Timpul vieții mele este scurt și plin de dureri și de vicleșug, dar întru pocăință primește-mă și întru cunoștință mă cheamă, ca să nu mă fac câștig și mâncare celui străin; Mântuitorule, Tu Însuți mă miluiește.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Falnic sunt acum și semeț cu inima, în deșert și în zadar. Să nu mă osândești împreună cu fariseul, ci, mai degrabă, dă-mi smerenia vameșului, unule Milostive, dreptule Judecător, și cu acesta împreună mă numără.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Știu, Milostive, că am greșit, ocărând vasul trupului meu; ci întru pocăință primește-mă și întru cunoștință mă cheamă, ca să nu ajung câștig, nici mâncare celui străin. Ci, Tu Însuți, Mântuitorule, miluiește-mă.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Însumi idol m-am făcut, murdărindu-mi cu poftele sufletul meu, ci, întru pocăință, mă primește și întru cunoștință mă cheamă, ca să nu mă fac câștig, nici mâncare celui străin. Ci, Tu Însuți, Mântuitorule, miluiește-mă.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

N-am auzit glasul Tău, n-am ascultat Scriptura Ta, Dătătorule de lege; ci, întru pocăință, primește-mă și întru cunoștință mă cheamă, ca să nu ajung câștig, nici mâncare celui străin. Ci, Tu Însuți, Mântuitorule, miluiește-mă.

Stih: Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Trăind viață fără de trup, Cuvioasă, fiind cu trup, ai luat mare har de la Dumnezeu cu adevărat, ca să ocrotești pe cei ce te cinstesc cu credință. Pentru aceasta, ne rugăm ție: Izbăvește-ne prin mijlocirile tale, de toate încercările.

Stih: Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Întru adânc de necuviințe mari pogorându-te, nu te-ai oprit acolo, ci te-ai suit cu gând mai bun, în chip lămurit, la virtutea cea desăvârșită prin faptă, minunând, Cuvioasă Maică Marie, firea îngerească.

Stih: Cuvioase părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Andrei, lauda Părinților, nu ne uita, stând înaintea Treimii Celei Preasfinte și dumnezeiești, ca să ne izbăvim de osânda iadului noi, cei ce te chemăm pe tine, dumnezeiescule ocrotitor, cel ce ești strălucirea Cretei.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Nedespărțită în ființă, neamestecată în Fețe, Te teologhisesc pe Tine, Dumnezeire una în Treime, Ceea ce ești întocmai cu împărăția și întocmai cu tronul; strigând Ție cântarea cea mare, ce se cântă întreit întru cele de sus.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Și ai născut, și ești fecioară, și ai rămas întru amândouă, cu firea, Fecioară. Cel ce S-a născut înnoiește legile firii, iar pântecul a născut fără să simtă dureri. Unde Dumnezeu voiește, se biruiește rânduiala firii; că El face câte voiește.

Irmosul: Auzit-a prorocul de venirea Ta, Doamne, și s-a temut, că aveai să Te naști din Fecioară și oamenilor să Te arăți, și a grăit: Auzit-am glasul Tău și m-am temut. Slavă puterii Tale, Doamne.

Cântarea a 5-a

Irmosul: Dis-de-diminează, lubitorule de oameni, mă rog luminează-mă și mă îndreptează la poruncile Tale și mă învață, Mântuitorule, să fac voia Ta. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

În noapte viața mi-am petrecut-o pururi, că întuneric s-a făcut mie și negură adâncă noaptea păcatului; ci, ca pe un fiu al zilei, arată-mă pe mine, Mântuitorule.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Lui Ruben asemănându-mă eu, ticălosul, făcut-am sfat necuvios și călcător de lege asupra lui Dumnezeu Celui preaînalt, întinându-mi patul meu, precum acela pe al tatălui său.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Mărturisesc Ție, Hristoase, Împărate: păcătuim-am, păcătuim-am, ca mai înainte frații lui Iosif, vânzând rodul curăției și al înțelepciunii.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

De cei de un sânge a fost dat, a fost vândut în robie dulcele suflet, cel drept, spre închipuirea Domnului; iar tu, suflete, cu totul te-ai vândut răutăților tale.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Lui Iosif cel drept și minții lui celei curate urmează, ticăloase și neiscusite suflete, și nu te desfrâna cu pornirile cele nebunești, făcând fărădelege pururea.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Deși s-a sălășluit în groapă oarecând Iosif, Stăpâne Doamne, dar spre închipuirea îngropării și a Învierii Tale a fost aceasta; iar eu ce-Ți voi aduce Ție în acest chip vreodată?

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Auzit-ai de coșul în care era pus pruncul Moise, o, suflete, cel purtat de apele și de valurile râului, că în el a fost păzit de demult ca într-o cămară, scăpând de fapta cea amară a voii lui Faraon.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

De ai auzit, ticăloase suflete, de moașele care ucideau oarecând partea bărbătească cea nevârstnică, hrănește-te acum cu înțelepciunea, ca marele Moise.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Nu ți-ai omorât mintea lovind-o, precum marele Moise pe egipteanul, ticăloase suflete; și cum te vei sălășlui, spune-mi, în pustietatea patimilor prin pocăință?

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

În pustietăți a locuit marele Moise. Vino, dar, suflete, și urmează vieții lui, ca să te învrednicești a vedea și arătarea lui Dumnezeu cea din rug.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Toiagul lui Moise te închipuiește, suflete, care a lovit marea și a închegat adâncul, cu însemnarea dumnezeieștii Cruci, prin care vei putea și tu să săvârșești lucruri mari.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Aaron a adus lui Dumnezeu foc fără prihană, fără vicleșug; iar Ofni și Finees, ca și tine suflete, au adus lui Dumnezeu viață străină și întinată.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Greu la minte m-am făcut, Stăpâne, ca și Faraon cel cumplit; Ianis și Iamvris la suflet și la trup, cufundat cu gândul! Ci, ajută-mi mie, Mântuitorule!

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Cu lut mi-am amestecat mintea, eu, ticălosul. De aceea, Te rog: Spală-mă, Stăpâne, în baia lacrimilor mele, făcând haina trupului meu albă ca zăpada.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

De voi cerceta faptele mele, Mântuitorule, mă văd pe mine însumi întrecând pe tot omul cu păcatele; că întru cunoștință gândind am greșit, iar nu întru necunoștință.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Cruță, cruță, Doamne, zidirea Ta! Păcătuit-am, iartă-mă, Cel ce ești Însuți din fire curat, că afară de Tine nimeni altul nu este fără pată.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Pentru mine ai luat chipul meu, Dumnezeu fiind; arătat-ai minuni vindecând pe cei leproși și întărind pe cei slăbănogi; ai oprit curgerea de sânge, Mântuitorule, celei ce s-a atins de marginea hainelor Tale.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Celei ce avea curgere de sânge urmează, ticălosule suflete, îndrăznește, ține-te de haina lui Hristos, ca să te izbăvești de bătași și să auzi de la Dânsul: credința ta te-a mântuit!

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Celei gârbovite urmează, o, suflete! Apropie-te, cazi la picioarele lui Iisus, ca să te îndrepti, să umbli drept în căile Domnului.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Deși ești fântână adâncă, Stăpâne, izvorăște-mi ape din preacuratele Tale vine, ca bând, ca și samarineanca, să nu mai însetez; că izvoare de viață izvorăști.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Siloam să-mi fie mie lacrimile mele, Stăpâne Doamne, ca să-mi spăl și eu luminile sufletului și să Te văd cu gândul pe Tine, Lumina cea mai înainte de veci.

Stih: Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Cu neasemănată dragoste, întru tot fericită, dorind să te închini lemnului Crucii, te-ai învrednicit de dorire; învrednicește-mă, dar, și pe mine să dobândesc slava cea de sus.

Stih: Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Repejunea Iordanului trecând-o, ai aflat odihnă, fugind de plăcerea trupească cea aducătoare de durere; din care și pe noi scoate-ne, Cuvioasă, prin rugăciunile tale.

Stih: Cuvioase părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Ca pe un păstor preales, înțelepte Andrei, pe tine cel preacinstit, cu dragoste multă și cu frică te rog, ca să dobândesc mântuire și viață veșnică, prin rugăciunile tale.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Pe Tine, Treime, Te slăvim, pe Unul Dumnezeu: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Părinte, Fiule și Duhule, Ființă neîmpărțită, Unime Căreia pururi ne închinăm.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Din tine S-a îmbrăcat întru a mea frământătură Dumnezeu, Cel ce a zidit veacurile, Maică Fecioară, ceea ce ești neîntinată și nu știi de bărbat, și a unit cu Sine firea omenească.

Irmosul: Dis-de-dimineată, lubitorule de oameni, mă rog luminează-mă, și mă îndreaptă la poruncile Tale, și mă învață, Mântuitorule, să fac voia Ta.

Cântarea a 6-a

Irmosul: Strigat-am cu toată inima mea către milostivul Dumnezeu și m-a auzit din iadul cel mai de jos; și a scos din stricăciune viața mea. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Lacrimi din ochii mei, Mântuitorule, și suspine din adânc curat îți aduc, strigând Ție din inimă: Dumnezeule, păcătuit-am Ție, milostivește-Te spre mine.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Înstrăinatu-te-ai, suflete, de Domnul Tău, ca Datan și ca Aviron; dar din toată inima strigă: Iartă-mă!, ca să nu te împresoare prăpastia pământului.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Ca o junincă sălbatică, te-ai asemănat, suflete, lui Efrem; ca o căprioară, păzește-ți viața de curse, întraripându-te cu lucrarea, cu gândirea și cu vederea duhovnicească.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Mâna lui Moise ne va face să credem, suflete, cum că Dumnezeu poate să albească și să curețe viața cea leproasă; nu te deznădăjdui, dar, cu toate că ești lepros.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Valurile păcatelor mele, Mântuitorule, ca în Marea Roșie întorcându-se, m-au acoperit degrabă, ca oarecând pe egipteni și pe mai-marii lor.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Voie slobodă și fără recunoștință ai avut, suflete, ca și Israel mai înainte; că, mai mult decât dumnezeiasca mană, ai ales neînțelepțește lăcomia patimilor, cea iubitoare de plăceri.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Cărnurile de porc și căldările și bucatele egiptene le-ai voit mai mult decât pe cele cerești, suflete al meu; ca și nemulțumitorul popor, de demult, în pustie.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Fântânile canaaneștilor gânduri mai mult le-ai cinstit, suflete, decât vâna pietrei, din care râul înțelepciunii revarsă apele teologiei.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Când a lovit Moise, sluga Ta, piatra cu toiagul, cu închipuire mai înainte a însemnat coasta Ta cea de viață făcătoare, din care toți scoatem băutură de viață, Mântuitorule.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Cercetează, suflete, și iscodește ca Iosua, fiul lui Navi, ce fel este pământul făgăduinței și locuiește în el cu bună legiuire.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Ridică-te și împotrivește-te patimilor trupești, ca Iosua asupra lui Amalec; biruind pururi gândurile cele înșelătoare, ca și pe gavaoniți.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Treci peste firea cea curgătoare a vremii, ca mai înainte Chivotul, și te fă moștenitor pământului aceluia al făgăduinței, suflete; Dumnezeu poruncește!

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Precum ai izbăvit pe Petru, cel ce a strigat: Scapă-mă!, așa apucând înainte, Mântuitorule, izbăvește-mă și pe mine de fiară, întinzându-ți mâna Ta, și mă scoate din adâncul păcatului.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Pe Tine Te știu liman liniștit, Stăpâne, Stăpâne Hristoase! Deci, apucând înainte, izbăvește-mă din adâncurile păcatului cele neumbrate și din deznădăjduire.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Eu sunt, Mântuitorule, drahma cea împărătească, pe care ai pierdut-o de demult; dar aprinzând făclie pe Întemernicatul Tău, Cuvinte, caută și află chipul Tău.

Stih: Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Ca să stingi văpaia patimilor, arzându-ți sufletul, ai izvorât pururi pâraie de lacrimi, Marie, al căror har dă-mi-l și mie, robului tău.

Stih: Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Nepătimire cerească ai dobândit, cu viețuirea cea preainaltă de pe pământ, Maică; pentru aceasta, roagă-te să mântuiască din patimi, prin rugăciunile tale, pe cei ce te laudă.

Stih: Cuvioase părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Cunoscându-te păstor și arhieru al Cretei, și rugător pentru lume pe tine, Andrei, alerg și strig ție; Scoate-mă, părinte, din adâncul păcatului!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

„Treime sunt neamestecată, nedespărțită; despărțită după Fețe, și Unime sunt din Fire unită”, zice Tatăl, și Fiul, și dumnezeiescul Duh.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Pântecele tău ne-a născut nouă pe Dumnezeu, cu chipul ca și noi; deci, ca pe un Ziditor al tuturor, roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca prin rugăciunile tale, să ne îndreptăm.

Irmosul: Strigat-am cu toată inima mea către milostivul Dumnezeu și m-a auzit din iadul cel mai de jos; și a scos din stricăciune viața mea.

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la Condac și Icos)

Preotul: Iară și iară cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Tu ești Împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă Condacul și citește Icosul*

Condacul din Triod, glasul al 6-lea

Suflete al meu, suflete al meu, scoală! Pentru ce dormi? Sfârșitul se apropie și te vei tulbura. Deșteaptă-te, dar, ca să se milostivească spre tine Hristos Dumnezeu, Cel ce este pretutindeni și toate le plinește.

Icosul

Cămara cea de vindecare a lui Hristos văzând-o deschisă, privind și sănătatea care izvorăște din aceasta lui Adam, diavolul s-a chinuit și s-a rănit, și ca în primejdie s-a tânguit, și a strigat către prietenii săi: Ce voi face Fiului Mariei? Mă ucide Cel născut în Betleem, Cel ce pretutindeni este și toate le plinește.

SINAXAR

În această lună, în ziua a șaptesprezecea, pomenirea Sfântului Cuvios Ioan , ucenicul Sfântului Cuvios Grigorie Decapolitul.

Tot în această zi, pomenirea celui între Sfinți Părintelui nostru Cosma, episcopul Calcedonului; a Cuvioasei Maicii noastre Atanasia; a Sfântului Noului Mucenic Ioan din Ianina, care a suferit mucenicia în Constantinopol, la anul 1526 și care prin foc și sabie s-a săvârșit; și a Sfântului Noului Mucenic Ioan Culica, care a mărturisit la anul 1564, și care s-a săvârșit fiind săgetat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

În aceeași zi, în Joia din săptămâna a cincea a Postului Mare, după o veche predanie, cântăm slujba marelui canon de umilință, care a fost compus și scris foarte frumos și cu mult meșteșug de cel între sfinți părintele nostru Andrei, arhiepiscopul Cretei, numit și Ierusalimiteanul.

Pentru rugăciunile Sfântului Andrei, Dumnezeule, miluiește-ne și ne mântuiește. Amin.

Fericirile, glasul al 6-lea (cu închinăciuni)

Întru împărăția Ta, când vei veni, pomenește-ne pe noi, Doamne!

Pe tâlharul l-ai făcut, Hristoase, locuitor Raiului; pe cel ce a strigat pe Cruce către Tine: Pomenește-mă! Învrednicește-mă, și pe mine, nevrednicul, de pocăința acestuia.

Stih: Fericiți cel săraci cu duhul, că a acelora este împărăția cerurilor.

Auzit-ai, suflete al meu, de Manoe, că a ajuns la arătare dumnezeiască, și a luat atunci rodul făgăduinței din cea stearpă; să urmărm dreptei credințe a acestuia.

Stih: Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Râvnind lenevirii lui Samson, suflete, și-ai tuns tăria lucrurilor tale, dându-ți celor de alt neam viața întregă și fericită, pentru iubirea plăcerii.

Stih: Fericiți cel blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Cel ce a biruit mai înainte cu falca măgarului pe cei de alt neam, acum se află prădat de desfrâu; ci fugi, suflete al meu, de asemănare, de fapta și de slăbirea lui.

Stih: Fericiți cei ce flămânzesc și însetează de dreptate, că aceia se vor satura.

Barac și leftae, căpetenii de oaste, au fost aleși judecătorii lui Israel, cu care împreună și Debora cea cu minte bărbătească. Deci, îmbărbătându-te, suflete, întărește-te cu vitejiile acelora.

Stih: Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Pe laila cea vitează ai cunoscut-o, suflete al meu, care a ucis cu țepușa pe Sisera mai înainte, și a făcut mântuire; auzi de lemnul, prin care ție Crucea se însemnează.

Stih: Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Jertfește, suflete, jertfă de laudă, adu fapta bună ca pe o fiică mai curată decât a lui leftae; și junghie, ca pe o jertfă Domnului tău, patimile cele trupești.

Stih: Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Înțelege, suflete al meu, ce este lâna lui Ghedeon; primește rouă din cer și te pleacă, precum câinele, să bei apa care curge din lege prin stoarcerea Scripturii.

Stih: Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

Osânda lui Eli preotul ai luat-o, suflete al meu, pentru lipsa minții, suferind a lucra întru tine patimile, ca și acela pe feciorii cei fără de lege.

Stih: Fericiți veți fi când vă vor ocări pe voi și vă vor prigoni și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, minșind pentru mine.

Între judecători, levitul cu socoteală și-a împărțit femeia la cele douăsprezece seminții, suflete al meu, ca să vădească întinăciunea cea fără de lege a neamului lui Veniamin.

Stih: Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Iubitoarea de înțelepciune Ana, rugându-se, numai buzele și-a mișcat spre laudă, iar glasul ei nu se auzea; și de aceea, deși era stearpă, a născut fiu vrednic de rugăciunea ei.

Stih: Pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

S-a numărat între judecători feciorul Anei, marele Samuel, pe care Armatem l-a crescut în casa Domnului. Aceluia râvnește, suflete al meu, și judecă lucrurile tale mai înainte decât pe ale altora.

Stih: Pomenește-ne pe noi, Stăpâne, când vei veni întru Împărăția Ta.

Ales fiind David rege, ca un rege a fost uns din corn cu dumnezeiescul mir. Deci, și tu, suflete al meu, de poștești împărăția cea de sus, în loc de mir, unge-te cu lacrimi.

Stih: Pomenește-ne pe noi, Sfinte, când vei veni întru Împărăția Ta.

Miluește zidirea Ta, Milostive; milostivește-Te spre făptura mâinilor Tale, și dă iertare tuturor păcătoșilor și mie, celui ce am călcat poruncile Tale mai mult decât toți.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și nașterii celei fără de început, și purcederii mă închin: Tatălui, Cel ce a născut, slăvesc pe Fiul Cel născut, laud pe Duhul Sfânt, Cel ce strălucește împreună cu Tatăl și cu Fiul.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Nașterii tale celei mai presus de fire ne închinăm, nedespărțind slava cea după fire a Pruncului tău, Născătoare de Dumnezeu; că Cel ce este Unul după ipostas, este mărturisit îndoit după fire.

Cântarea a 7-a

Irmosul: Greșit-am, fărădelege am făcut, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nici am păzit, nici am făcut precum ne-ai poruncit nouă; dar nu ne părăsi pe noi până în sfârșit, Dumnezeuul părinților. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Păcătuit-am, greșit-am și am călcat porunca Ta; că întru păcate am fost zămislit și am adăugat rănilor mele rană. Dar Tu mă miluiește, ca un îndurător, Dumnezeuul părinților.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Cele ascunse ale inimii mele le-am mărturisit Ție, Judecătorul meu. Vezi smerenia mea, vezi și necazul meu și ia aminte acum la judecata mea; și Tu mă miluiește ca un îndurător, Dumnezeuul părinților.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Saul oarecând, dacă a pierdut asinele tatălui său, suflete, degrabă a aflat în schimb împărăția; dar păzește-te să nu greșești, alegând mai degrabă poftele tale cele dobitocești, decât împărăția lui Hristos.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

David, dumnezeiescul părinte, de a și greșit oarecând îndoit, suflete al meu, cu săgeata desfrâului săgetându-se și cu sulița robindu-se pentru pedeapsa uciderii; dar tu cu mai grele lucruri boleşti, din pornirile cele de voia ta.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Împreunat-a David oarecând nelegiuirea cu nelegiuire, că a amestecat desfrâul cu uciderea; dar, îndată, îndoită pocăință a arătat. Iar tu, suflete, mai viclene lucruri ai făcut, necăindu-te către Dumnezeu.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

David oarecând a însemnat cântarea, scriind-o ca într-o icoană, prin care își mustra fapta săvârșită, strigând: Miluiește-mă, că Ție unuia am greșit, Dumnezeuului tuturor; Însuși mă curățește!

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Purtat fiind chivotul în car, când s-au întors junincile, îndată ce s-a atins Uza de el, a fost certat de mânia lui Dumnezeu. Deci, de îndrăzneala aceluia fugind, suflete, cinstește bine cele dumnezeiești.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Auzit-ai de Abesalom cum s-a ridicat împotriva firii. Cunoscut-ai faptele lui cele întinate, cu care a batjocorit patul lui David, tatăl său; dar și tu ai urmat pornirilor lui pline de patimi și iubitoare de plăceri.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Supus-ai trupului tău vrednicia ta cea nerobită și ca alt Ahitofel aflând pe vrăjmașul, suflete, te-ai plecat după sfaturile lui; dar le-a risipit pe acestea. Însuși Hristos, ca tu să te mântuiești cu adevărat.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Solomon cel minunat, cel plin de harul înțelepciunii, făcând rău oarecând înaintea lui Dumnezeu, s-a depărtat de la El; căruia și tu ți-ai asemănat păcătoasa ta viață, suflete.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

De plăcerile patimilor sale fiind ademenit, s-a întinat, vai mie, iubitorul înțelepciunii, iubitor de femei desfrânate făcându-se și înstrăinat de la Dumnezeu; căruia tu, o suflete, ai urmat cu gândul, prin dezmierdări rușinoase.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Lui Roboam, celui ce n-a ascultat sfatul tatălui său, ai râvnit, suflete, împreună și lui Ieroboam, slugii celei prearele, care s-a răzvrătit oarecând; dar fugi de asemănarea lor și strigă lui Dumnezeu: Păcătuit-am, miluiește-mă!

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Necurățiilor lui Ahav ai râvnit, suflete al meu! Vai mie! Te-ai făcut lăcaș întinăciunilor trupești și vas urât al patimilor. Dar din adâncul tău suspină și spune lui Dumnezeu păcatele tale.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

A ars, oarecând Ilie pe cei de două ori câte cincizeci, când a junghiat și pe prorocii cei de rușine ai Izabelei, spre mustrarea lui Ahav. Dar fugi, suflete, de asemănarea celor doi și te întărește.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Încuiatu-s-a ție cerul, suflete, și foamete de la Dumnezeu te-a cuprins, că nu te-ai plecat cuvintelor lui Ilie Tesviteanul, ca și Ahav oarecând; deci, sareptencei asemănându-te, hrănește sufletul prorocului.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Păcatele lui Manase ți-ai îngrămădit cu voința, suflete, punând ca pe niște urâciuni patimile și înmulțind cele dezgustătoare; dar, pocăinței lui râvnind cu căldură, câștigă-ți umilință.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Cad înaintea Ta și aduc Ție, ca pe niște lacrimi, cuvintele mele: Păcătuit-am cum a greșit desfrânata și am făcut fărădelege ca nimeni altul pe pământ. Dar fie-Ți milă, Stăpâne, de făptura Ta și iarăși mă cheamă.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Am întinat chipul Tău și am stricat porunca Ta; toată frumusețea mi s-a întunecat și cu patimile mi s-a stins făclia, Mântuitorule. Dar, îndurându-Te, dă-mi iarăși bucurie, precum cântă David.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Întoarce-te, căiește-te, descoperă cele ascunse; grăiește lui Dumnezeu, Cel ce știe toate: Tu singur cunoști, Mântuitorule, cele ascunse ale mele; deci Tu însuși miluiește-mă, după mare mila Ta, precum cântă David.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Stinsu-s-au zilele mele, ca visul celui ce se deșteaptă. Pentru aceasta, ca Iezechia lăcrimez pe patul meu, ca să mi se adauge ani vieții. Dar care Isaie va mijloci pentru mine? Fără numai Dumnezeul tuturor.

Stih: Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Strigând către Preacurată Maica lui Dumnezeu mai înainte, ai izgonit turbarea poftelor celor cu sila supărătoare și ai rușinat pe vrăjmașul cel ce te-a făcut să cazi în cursă. Ci dă-mi acum ajutor în necazuri și mie, robului tău.

Stih: Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Hristos, pe Care L-ai iubit, de Care ai dorit, pe urma Căruia ai mers, Acesta a aflat pocăința și ți-a dăruit-o, ca singur Dumnezeu milostiv; pe Care roagă-L neîncetat să ne izbăvească pe noi de patimi și de primejdii.

Stih: Cuvioase părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Pe piatra credinței întărește-mă, îngrădindu-mă cu frica cea dumnezeiască și, te rog, dăruiește-mi acum pocăință, prin rugăciunile tale, Părinte Andrei, izbăvindu-mă de cursa vrăjmașilor care mă caută pe mine.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Treime neamestecată, nedespărțită, de o ființă și o fire; lumini și lumină, și trei sfinte și Unul sfânt, este laudat Dumnezeu-Treimea. Deci, laudă și slăvește, suflete, Viață și Vieți, pe Dumnezeul tuturor.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Te laudăm, te binecuvântăm și ne închinăm ție, Născătoare de Dumnezeu, că ai născut pe Unul din Treimea cea nedespărțită, pe Fiul și Dumnezeu; și tu însăși ne-ai deschis nouă, celor de pe pământ, cele cerești.

Irmosul: Greșit-am, fărădelege am făcut, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nici am păzit, nici am făcut precum ne-ai poruncit nouă; dar nu ne părăsi pe noi până în sfârșit, Dumnezeul părinților.

[Tricântarea Sfinților Apostoli, glasul al 8-lea (fără metanii)]

Irmosul: Pe împăratul slavei, Cel fără început, de Care se înfricoșează puterile cerești, și se cutremură cetele îngerilor, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Stih: Sfinților Apostoli, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Ca niște Cărbuni ai focului celui fără de materie, ardeți patimile mele cele împădurite, aprinzând întru mine acum dorul dragostei celei dumnezeiești, Apostolilor.

Stih: Sfinților Apostoli, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Să cinstim trâmbițele cele cu glasuri bune ale Cuvântului, prin care au căzut zidurile cele neîntărite ale vrăjmașului și s-au întărit zidurile cunoștinței de Dumnezeu.

Stih: Sfinților Apostoli, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Sfărâmați chipurile patimilor sufletului meu, cei ce ați sfărâmat capiștile și idolii vrăjmașului, Apostoli ai Domnului, cei ce sunteți biserici sfințite.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Încăput-ai pe Cel neîncăput din fire; purtat-ai pe Cel ce poartă toate; alăptat-ai, curată, pe Cel ce hrănește făptura, pe Hristos dătătorul de viață.

Altă Tricântare a Sfinților Apostoli, glasul al 8-lea

Irmosul: Pe împăratul slavei, Cel fără început, de Care se înfricoșează puterile cerești, și se cutremură cetele îngerilor, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Stih: Sfinților Apostoli, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Cu meșteșugirea cea înaltă a Duhului, ați zidit toată Biserica, Apostoli ai lui Hristos; în aceasta binecuvântați pe Hristos în veci.

Stih: Sfinților Apostoli, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Trâmbițând cu trâmbița dogmelor, au surpat Apostolii toată înșelăciunea idolească, preaînălțând pe Hristos întru toți vecii.

Stih: Sfinților Apostoli, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Apostoli ce sunteți bună adunare, păzitori ai lumii, cetățeni cerești, izbăviți-ne din primejdii pe noi, care vă lăudăm pururea.

Stih: Preasfântă Treime, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Dumnezeiască stăpânie cea întreit însoțită și prealuminată, fire de o slavă și de un tron, Părinte atotfăcătorule, Fiule și Duhule cel dumnezeiesc, pe Tine Te laud în veci.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Ca pe un tron cinstit și prea înălțat să lăudăm neîncetat, popoare, pe Maica lui Dumnezeu, pe cea ce singură este după naștere Maică și Fecioară.]

Cântarea a 8-a

Irmosul: Pe Cel pe Care-L slăvesc oștile cerești și de Care se cutremură Heruvimii și Serafimii, toată suflarea și zidirea, lăudați-L, binecuvântați-L și-L preaînălțați întru toți vecii. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Miluiește-mă pe mine, cel ce am păcătuit, Mântuitorule; ridică-mi mintea mea spre întoarcere. Primește-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc; miluiește-mă pe mine, cel ce strig: Greșit-am Ție, mântuiește-mă; nelegiuit-am, miluiește-mă.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Ilie, cel ce a fost purtat în car, suindu-se în carul virtuților, s-a înălțat ca spre ceruri oarecând, mai presus de cele pământești; deci, la suirea acestuia cugetă, suflete al meu.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Curgerea Iordanului, oarecând, a stat de o parte și de alta, prin lovirea cu cojocul lui Ilie de către Elisei; iar tu, o suflete al meu, acestui dar nu te-ai învrednicit, din pricina neînfrânării.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Elisei, luând oarecând cojocul lui Ilie, a primit de la Domnul har îndoit; iar tu, o suflete al meu, de acest har nu te-ai împărtășit, pentru neînfrânare.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Sunamiteanca, oarecând, a primit pe cel drept cu gând bun; iar tu, o suflete, n-ai adus în casa ta nici străin, nici călător. Pentru aceasta, tu vei fi lepădat afară din cămară, tânguindu-te.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Minții celei întinate a lui Ghiezi pururi te-ai asemănat, ticăloase suflete; a cărui iubire de argint leapăd-o măcar la bătrânețe. Fugi de focul gheenei, depărtându-te de răutățile tale.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Tu, suflete, lui Ozia râvnind, lepra lui întru tine îndoit ai luat-o; că cele necuvioase cugeți și cele fără de lege faci; lasă cele ce ai și aleargă la pocăință.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

De niniviteni ai auzit, suflete, că s-au pocăit către Dumnezeu cu sac și cu cenușă; acestora n-ai urmat, ci te-ai arătat mai rău decât toți cei ce au greșit mai înainte de Lege și după Lege.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

De Ieremia, cel din groapa cu noroi, ai auzit, suflete, care a plâns cu tânguire cetatea Sionului și lacrimi a vărsat. Urmează vieții lui celei însoțite de plângere, și te vei mântui.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Iona a fugit în Tars, știind dinainte întoarcerea ninivitenilor, că a cunoscut, ca un proroc, milostivirea lui Dumnezeu; dar se ferea să nu mintă prorocia lui.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

De Daniel ai auzit, o, suflete, cum a astupat gurile fiarelor în groapă; ai înțeles cum tinerii cei ce au fost cu Azaria au stins, prin credință, văpaia cuptorului cea arzătoare.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Pe toți cei din Legea Veche i-am adus ție, suflete, spre pildă; urmează faptelor iubite de Dumnezeu ale dreptilor și fugi de păcatele celor răi.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Drepte Judecătorule, Mântuitorule, miluiește-mă și mă izbăvește de foc și de groaza ce am a petrece la judecată, după dreptate; iartă-mă mai înainte de sfârșit, prin fapte bune și prin pocăință.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Ca tâlharul strig Ție: Pomenește-mă! Ca Petru plâng cu amar: iartă-mă, Mântuitorule! Strig ca vameșul, lăcrimez ca păcătoasa. Primește-mi tânguirea ca oarecând pe a cananeencei.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Tămăduiește putreziciunea smeritului meu suflet, Mântuitorule, Unule Tămăduitorule. Pune-mi doctorie vindecătoare și untdelemn și vin, lucrurile cele de pocăință, și umilință cu lacrimi.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Cananeencei urmând și eu, strig: Miluiește-mă, Fiul lui David! Mă ating de marginea hainei Tale, ca aceea căreia-i curgea sânge; plâng ca Marta și ca Maria pentru Lazăr.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Alabastru cu lacrimi turnând pe capul Tău, Mântuitorule, ca niște mir, strig ca păcătoasa care cerea milă, rugăciune aduc și cer să iau iertare.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Chiar dacă n-a păcătuit nimeni ca mine, totuși primește-mă, milostive Mântuitorule, și pe mine, care cu frică mă pocăiesc și cu dragoste strig: Păcătuit-am Ție unuia; nelegiuit-am, miluiește-mă.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Cruță, Mântuitorule, zidirea Ta și, ca un păstor, caută-mă pe mine, oaia cea pierdută, și, rătăcit fiind eu, răpește-mă de la lup, și mă fă oaie în pășunea oilor Tale.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Când vei șede ca un Judecător milostiv și vei arăta slava Ta cea înfricoșătoare, Hristoase, o, ce frică va fi atunci! Cuptorul arzând și toți temându-se de înfricoșătatea Ta judecată.

Stih: Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Maica Luminii celei neapuse, pe tine luminându-te, te-a dezlegat de întunericul păcatelor; pentru care, primind tu harul Duhului, luminează, Marie, pe cei ce te laudă cu credință.

Stih: Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Minune nouă cu adevărat văzând în tine, maică, dumnezeiescul Zosima s-a înspăimântat, că înger în trup vedea; și cu totul de uimire s-a umplut, laudând pe Hristos în veci.

Stih: Cuvioase părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Ca unul ce ai îndrăznire către Domnul, cinstite Andrei, lauda Cretei, pe tine te rog: Roagă-te să aflu acum dezlegare de legătura fărădelegii, prin solirile tale, cel ce ești învățător al pocăinței și slava cuvioșilor.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Părinte fără de început, Fiule cel împreună fără de început, Mângâietorul cel bun, Duhule cel drept; Născătorule al lui Dumnezeu-Cuvântul, Cuvinte al Tatălui Celui fără de început, Duhule cel viu și făcător; Treime-Unime miluiește-mă.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Ca din porfiră s-a țesut trupul lui Emanuel înăuntru în pântecele tău, Preacurată, ceea ce ești porfiră înțelegătoare; pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat pe tine te cinstim.

Stih: Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-l și preaînălțându-l întru toți vecii.

Irmosul: Pe Cel pe Care-L slăvesc oștile cerești și de Care se cutremură Heruvimii și Serafimii, toată suflarea și zidirea, laudați-L, binecuvântați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Preotul: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica Luminii întru cântări cinstind-o să o mărim.

Strana: cântă pe glasul al 6-lea

Stih: Mărește sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat Duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih: Că a căutat spre smerenia roabei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii...

Stih: Că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic, și Sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de Dânsul.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii...

Stih: Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri cu cugetul inimii lor.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii...

Stih: Pogorât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați și pe cei bogați i-a scos afară deșerți.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii...

Stih: A sprijinit pe Israel, sluga Sa, ca să pomenească mila, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii...

[Tricântarea Sfinților Apostoli, glasul al 8-lea (fără metanii)]

Irmosul: Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu te mărturisim pe tine, Fecioară curată, cei mântuiți prin tine, cu cetele cele fără de trupuri mărimdu-te pe tine.

Stih: Sfinților Apostoli, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Apostoli, cei ce v-ați arătat izvoare de ape mântuitoare, răcoriți sufletul meu cel topit de setea păcatului.

Stih: Sfinților Apostoli, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Pe mine cel ce înot în noianul pierzării și sunt cufundat, mântuiește-mă, Doamne, cu dreapta Ta, ca și pe Petru.

Stih: Sfinților Apostoli, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Ca cei ce sunteți sarea învățăturilor celor dulci, uscați putreziciunea gândului meu, și alungați întunericul necunoștinței.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Ca una ce ai născut bucuria, dă-mi plângere prin care să pot afla mângâiere, dumnezeiască stăpână, în ziua ce va să fie.

Altă Tricântare a Sfinților Apostoli, glasul al 8-lea

Irmosul: Pe tine, ceea ce ești mijlocitoare între cer și între pământ, toate neamurile te ferim; că trupește a locuit în tine plinirea Dumnezeirii, Fecioară.

Stih: Sfinților Apostoli, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Cu cântări te slăvim pe tine, adunare lăudată a Apostolilor, că v-ați arătat lumii luminători, alungând înșelăciunea.

Stih: Sfinților Apostoli, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Cu mreaja voastră cea evanghelică, vânând pești cuvântători, îi aduceți pururi merinde lui Hristos, fericiților Apostoli.

Stih: Sfinților Apostoli, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Aduceți-vă aminte de noi, Apostoli, în rugăciunea voastră către Dumnezeu, ca să ne izbăvim de toată încercarea, rugămu-vă noi, care vă lăudăm cu dragoste.

Stih: Preasfântă Treime, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Pe Tine, Unimea cea în trei Fețe, Tată și Fiule și Duhule, pe un Dumnezeu de o ființă laud; pe Treimea cea de o putere și fără început.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Pe tine, Născătoare de prunc și Fecioară, toate neamurile te ferim, ca cei ce ne-am izbăvit prin tine din blestem; că ai născut pe Domnul, bucuria noastră.]

Cântarea a 9-a

Irmosul: Nașterea din zămislire fără de sămânță este netâlcuită; Rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat; că nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile.

Pentru aceasta, pe tine toate neamurile, ca pe o Maică mireasă a lui

Dumnezeu, cu dreaptă credință te mărim. *(de două ori)*

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Mintea s-a rănit, trupul s-a trândăvit, duhul bolește; cuvântul a slăbit, viața s-a omorât, sfârșitul este lângă uși. Pentru aceasta, ticălosul meu suflet, ce vei face, când va veni Judecătorul să cerceteze faptele tale?

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Adusu-ți-am aminte, suflete, de la Moise facerea lumii și toată Scriptura cea așezată de acela; care îți spune ție despre cei drepți și despre cei nedrepți; dintre care celor de al doilea, adică celor nedrepți, ai urmat, o, suflete, păcătuiind lui Dumnezeu, iar nu celor dintâi.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Legea a slăbit, Evanghelia nu lucrează și toată Scriptura în tine nu este luată în seamă; prorocii au slăbit și tot cuvântul Celui Drept. Și rănilile tale, o, suflete al meu, s-au înmulțit, nefiind doctor care să te vindece.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Pildele Scripturii celei noi ți le aduc ție, ca să te ducă pe tine, suflete, spre umilință; râvnește, așadar, dreptilor, iar de păcătoși te leapădă și înduplecă pe Hristos prin rugăciunile tale, prin post, prin curăție și prin smerenie.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Hristos S-a făcut Prunc, asemenea mie făcându-Se după trup, și toate, câte sunt ale firii, cu voia le-a săvârșit, afară de păcat, arătându-ți ție, o, suflete, pilda și chipul smereniei Sale.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Hristos S-a făcut om, chemând la pocăință pe tâlhari și pe desfrânate. Suflete, pocăiește-te, că s-a deschis ușa Împărăției acum, iar fariseii și vameșii și desfrânații merg mai înainte, pocăindu-se.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Hristos pe magi i-a mântuit, pe păstori i-a chemat, mulțimea pruncilor a făcut-o mucenici, pe bătrânul l-a slăvit și pe văduva cea bătrână; cărora n-ai râvnit, suflete, nici faptelor, nici vieții; dar vai ție, când vei fi judecat!

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Postind Domnul patruzeci de zile în pustie, mai pe urmă a flămânzit, arătând firea cea omenească. Suflete, nu te lenevi; de va năvăli asupra ta vrăjmașul, alungă-l, prin rugăciuni și prin postire, departe de la picioarele tale.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Hristos era ispitit, diavolul Îl ispitea, arătându-l pietrele ca să le facă pâini. În munte L-a suit să vadă toate împărățiile lumii într-o clipă. Teme-te, o suflete, de înșelăciune; trezește-te, roagă-te în tot ceasul lui Dumnezeu.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Turtureaua cea iubitoare de pustie, sfeșnicul lui Hristos, glasul celui ce strigă a glăsuț, predicând pocăința; Irod a săvârșit fărădelege cu Irodiada. Vezi dar, suflete al meu, să nu te prinzi în cursele celor fără de lege, ci degrabă îmbrățișează pocăința.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

În pustie a locuit Înaintemergătorul harului, iar Iudeea toată și Samaria auzind, au alergat și și-au mărturisit păcatele lor bucuroși, botezându-se; cărora tu, suflete, n-ai urmat.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Nunta cinstită este și patul neîntinat, că Hristos pe amândouă le-a binecuvântat mai înainte, la nunta din Cana Galileii ospătându-Se trupește și apa în vin preschimbând-o, arătând întâia minune, ca tu să te schimbi, o, suflete.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Hristos a întărit pe slăbănogul cel ce și-a ridicat patul, iar pe tinerii morți i-a înviat: pe fiul văduvei și pe al sutașului, iar samarinencei arătându-Se, a închipuit mai înainte ție, suflete, închinarea cea în duh.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Pe cea căreia-i curgea sânge a tămăduit-o Domnul cu atingerea de haina Lui; pe cei leproși i-a curățit, pe orbi i-a luminat și pe cei șchiopi i-a îndreptat; pe surzi, pe muți și pe cea gârbovită până la pământ, i-a vindecat prin cuvânt, ca tu să te mântuiești, ticăloase suflete.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Bolile tămăduind, săracilor a binevestit Hristos-Cuvântul. Pe șchiopi i-a vindecat, împreună cu vameșii a mâncat și cu păcătoșii S-a amestecat; sufletul fiicei lui Iair, celei moarte mai dinainte, l-a întors cu atingerea mâinii.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Vameșul s-a mântuit și păcătoasa s-a înțeleptit, iar fariseul, lăudându-se, s-a osândit; că vameșul striga: Milostivește-Te! și păcătoasa: Miluiește-mă! iar fariseul se îngâmfa strigând: Dumnezeule, mulțumescu-Ți! și celelalte graiuri ale nebuniei lui.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Zaheu vameș a fost, dar s-a mântuit; fariseul Simon s-a înșelat și păcătoasa și-a luat dezlegare de iertare de la Cel ce are putere a ierta păcatele; pe Care fă-L milostiv, ție, suflete.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

N-ai râvnit păătoasei, o, ticălosul meu suflet, care, luând alabastrul cu mir, cu lacrimi a uns picioarele Domnului și cu părul le-a șters, că a rupt zapisul păcatelor ei celor de demult.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Cetățile cărora le-a dat Hristos Evanghelia, știi, suflete al meu, cum au fost blestemate; teme-te de pildă, să nu te faci ca acelea; pe care, asemănându-le Stăpânul cu Sodoma, până la iad le-a osândit.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Să nu te arăți, o, suflete al meu, mai rău prin deznădăjduire, ci auzi de credința cananeencei, pentru care, la cuvântul lui Dumnezeu, s-a tămăduit fiica ei. Strigă și tu din adâncul inimii, ca și aceea lui Hristos: Fiul lui David, mântuiește-mă și pe mine!

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Milostivește-Te, mântuiește-mă, Fiul lui David, miluiește-mă, Cel ce ai tămăduit prin cuvântul Tău pe cei îndrăciți și, cu glasul cel milostiv, ca și tâlharului, grăiește-mi: Amin zic ție, cu Mine vei fi în rai, când voi veni întru slava Mea.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Un tâlhar Te-a hulit, iar un tâlhar Te-a cunoscut Dumnezeu. Că amândoi împreună pe cruce erau răstigniți. Dar, o, mult Milostive, ca și tâlharului celui credincios, care Te-a cunoscut pe Tine Dumnezeu, deschide-mi și mie ușa slăvitei Tale împărății.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Făptura s-a mâhnit văzându-Te răstignit; munții și pietrele de frică s-au despicat, pământul s-a cutremurat și iadul s-a golit; și s-a întunecat lumina zilei, văzându-Te pe Tine, lisuse, cu trupul pe Cruce pironit.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Roade vrednice de pocăință nu cere de la mine; că tăria mea întru mine a lipsit. Dăruiește-mi inimă pururi umilită și sărăcie cu duhul; ca să-Ți aduc acestea ca pe o jertfă primită, unule Mântuitorule.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Judecătorul și Cunoscătorul meu, Cel ce vei veni iarăși cu îngerii să judeci lumea toată, atunci, văzându-mă cu ochiul Tău cel blând, să Te milostivești și să mă miluiești, lisuse, pe mine, care am greșit mai mult decât toată firea omenească.

Stih: Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Toate cetele îngerești și adunările omenești le-ai uimit cu viața ta cea minunată; ca cei fără de trup viețuind și firea covârșind; pentru care, ca și cum

ai fi fost fără materie, te-ai suit cu picioarele pe apă, Marie, și Iordanul ai trecut.

Stih: Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Fă-L milostiv pe Ziditorul pentru noi, cei ce te laudăm pe tine, Cuvioasă Maică, să ne izbăvească de răutăți și de necazurile ce ne împresoară. Ca, izbăvindu-ne din încercări, să-L slăvim neîncetat pe Domnul, Cel ce te-a slăvit pe tine.

Stih: Cuvioase părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Andrei cinstite și Părinte de trei ori fericite, păstorul Cretei, nu înceta rugându-te pentru cei ce te laudă, ca să fim izbăviți de toată mânia, necazul și stricăciunea și de greșeli, noi, cei ce pururi cinstim pomenirea ta cu credință.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Treime de o ființă, Unime în trei ipostasuri, pe Tine Te laudăm; pe Tatăl slăvind, pe Fiul cinstind și Duhului închinându-ne, unui Dumnezeu într-o fire cu adevărat; Viață și Vieți, împărăției celei fără de sfârșit.

Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Cetatea ta păzește-o, Preacurată Născătoare de Dumnezeu; că în tine aceasta cu credință împărățind, în tine se și întărește, și prin tine biruind, înfrânge toată încercarea, dezarmează pe vrăjmași și îndreaptă pe supușii ei.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Irmosul: Nașterea din zămislire fără de sămânță este netâlcuită; Rodul Maicii celei fără de bărbat este nestruciat; că nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile. Pentru aceasta, pe tine toate neamurile, ca pe o Maică mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credință te mărim.

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la Luminândă)

Preotul: Iară și iară cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

LUMINÂNDA din Ceaslov, glasul al 4-lea

Cel ce răsari lumină lumii Tale, sufletul meu cel ce este într-un întuneric, curățește-l de tot păcatul și, pentru rugăciunile Sfinților Apostoli și ale Sfântului Ierarh Nicolae, mă mântuiește. *(de trei ori)*

Strana: citește

PSALMII LAUDELOR

Psalmul 148

Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L pe El într-unele înalte. Lăudați-L pe El toți îngerii Lui, lăudați-L pe El toate puterile Lui.

Lăudați-L pe El soarele și luna, lăudați-L pe El toate stelele și lumina.

Lăudați-L pe El cerurile cerurilor, și apa cea mai presus de ceruri să laude numele Domnului.

Că El a zis și s-a făcut, El a poruncit și s-au zidit.

Pusu-le-a pe ele în veac și în veacul veacului; lege le-a pus și nu o vor trece.

Lăudați pe Domnul cei de pe pământ: balaurii și toate adâncurile.

Focul, grindina, zăpada, gheața, viforul, toate îndepliniți cuvântul Lui.

Munții și toate dealurile, pomii cei roditori și toți cedrii.

Fiarele și toate animalele, târătoarele și păsările cele zburătoare.

Împărații pământului și toate popoarele, căpeteniile și toți judecătorii pământului.

Tinerii și fecioarele, bătrânii cu cei mai tineri să laude numele Domnului, că numai numele Lui s-a înălțat.

Lauda Lui pe pământ și în cer. Și va înălța fruntea poporului Său.

Cântare tuturor cuvioșilor Lui, fiilor lui Israel, poporului ce se apropie de El.

Psalmul 149

Cântați Domnului cântare nouă; lauda Lui în adunarea celor cuvioși.

Să se vesească Israel de Cel ce l-a făcut pe el și fiii Sionului să se bucure de Împăratul lor.

Să laude numele Lui în horă; în timpane și în Psaltire să-l cânte Lui.

Că iubește Domnul poporul Său și va înălța pe cei blânzi și-i va izbăvi.

Se vor lăuda cuvioșii într-o slavă și se vor bucura în așternuturile lor.

Laudele Domnului în gura lor și săbii cu două tăișuri în mâinile lor.

Ca să se răzbune pe neamuri și să pedepsească pe popoare.

Ca să lege pe împărații lor în obezi și pe cei slăviți ai lor în cătușe de fier.

Ca să facă între dânșii judecată scrisă. Slava aceasta este a tuturor cuvioșilor Săi.

Psalmul 150

Lăudați pe Domnul într-una sfinții Lui; lăudați-L pe El într-o tăria puterii Lui.

Lăudați-L pe El într-o puterile Lui; lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță; lăudați-L pe El în psaltire și în alăută.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă; lăudați-L pe El în strune și în organe.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ție slavă se cuvine, Doamne Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

DOXOLOGIA MICĂ

Preotul: Slavă Ție, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina!

Strana: citește

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoie. Lăudămu-Te, Te binecuvântăm, închinămu-ne Ție, slăvimu-Te, mulțumim Ție, pentru slava Ta cea mare. Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte atotțiitorule, Doamne Fiule Unule-Născut Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte. Doamne, Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii. Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și ne miluiește pe noi. Că Tu ești Unul Sfânt, Tu ești Unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin. În toate zilele Te voi binecuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție. Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu. Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină. Tinde mila Ta celor ce te cunosc pe Tine.

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta, fără de păcat să ne păzim noi. Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădărdit întru Tine. Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Stăpâne, înțelepțește-ne cu îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Sfinte, luminează-ne cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție slavă se cuvine, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia cererilor

Preotul: Să plinim rugăciunea noastră cea de dimineață Domnului.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apară, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Ziua toată desăvârșită, sfântă, în pace și fără de păcat de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor al sufletelor și al trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Cealaltă vreme a vieții noastre, în pace și într-o pocăință a o săvârșii, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără durere, neînfruntat, în pace și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Pe Preasfânta, curată, preabinecuvântată, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Dumnezeu milie și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești...

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Strana: (*rar*) Ție, Doamne. [Preotul zice în taină rugăciunea plecării capetelor: Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai plecat cerurile și Te-ai pogorât pentru mântuirea neamului omenesc...]

Preotul: Că al Tău este a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

STIHOAVNA

Stihira din Triod, glasul al 8-lea

Căzând în căile tâlhărești, suflete al meu, greu te-ai rănit de păcatele tale, dându-te vrăjmașilor celor nebuni; ci, având vreme, acum cu umilință strigă: Nădejdea celor fără de nădejde, viața celor deznădăjduiți, Mântuitorule, ridică-mă și mă mântuiește.

Stih: Umplutu-ne-am dimineața de mila Ta, Doamne, și ne-am bucurat, și ne-am veselit în toate zilele vieții noastre. Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit pe noi, pentru anii în care am văzut rele. Și caută spre robii Tăi și spre lucrurile Tale și îndreptează pe fiii lor.

Căzând în căile tâlhărești, suflete al meu, greu te-ai rănit de păcatele tale, dându-te vrăjmașilor celor nebuni; ci, având vreme, acum cu umilință strigă: Nădejdea celor fără de nădejde, viața celor deznădăjduiți, Mântuitorule, ridică-mă și mă mântuiește.

Stihira Mucenicilor (Martirica), din Triod, glasul al 8-lea

Stih: Și să fie lumina Domnului Dumnezeului nostru peste noi, și lucrurile mâinilor noastre le îndreptează.

Cu platoșa credinței îmbrăcându-vă bine și cu chipul Crucii întrarmându-vă, ostași puternici v-ați arătat; bărbătește ați stat împotriva tiranilor și înșelăciunea diavolului ați surpat; biruitori făcându-vă, cununilor v-ați învrednicit. Rugați-vă totdeauna pentru noi, ca să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Stihira Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 8-lea

Primește graiurile robilor tăi, Preacurată Fecioară Născătoare de Dumnezeu, și te roagă neîncetat, să se dăruiască nouă dezlegare de păcate și pace!

Apoi

Bine este a ne mărturisi Domnului și a cânta numele Tău, Preaînalte, a vesti dimineața mila Ta și adevărul Tău în toată noaptea. *(de două ori, cu metanii)*

Și îndată zice (închinându-ne de trei ori):

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău. Vie Împărăția Ta. Facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri; și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția, și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Și îndată citește troparul:*

În Biserica slavei Tale stând, în cer a sta ni se pare; Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești ușă cerească, deschide nouă ușa milei tale.

Și îndată:

Doamne, miluiește. *(de 40 de ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte!

Preotul: Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Strana/Preotul (rostește rugăciunea): Împărate ceresc, pe credinciosul nostru popor ocrotește-l, credința o întărește, pe cei răi îi îmblânzește, lumea o împacă, sfânt lăcașul acesta bine-l păzește, pe cei mai înainte răposați, părinții și frații noștri, în lăcașurile dreptilor îi așază, iar pe noi întru pocăință și mărturisire ne primește, ca un Bun și de oameni iubitor.

Preotul/Strana: rostește rugăciunea Sf. Efreim Sirul (cu trei metanii)

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert nu mi-l da mie.

Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale.

Așa, Doamne, Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Și Otpustul:

Preotul: Slavă Ție, Hristoase, Dumnezeu nostru, nădejdea noastră, Slavă Ție.

Strana: Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Întru numele Domnului, părinte, binecuvintează!

Preotul: Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici...

Strana: Amin.

Preotul: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri ...

Strana: Amin.